

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

SEPTEMBER 2022

NR. 3

82. ÅRGANG

SANNIDAL KIRKE

250 år

Jubileumsgudstjeneste

Søndag 4. september 2022

Midt i vår verden, her hvor vi bor,
står et Bygg som et tegn på vår tro.

FOTO: ANNE LIV BALTZERSEN

Det har vært mange ting som har skjedd her i Sannidal denne sommer, vi har feiret 850 år med kristendom og kirken vår fyller 250 år. Vi har fått nytt orgel, nye varmeovner og mange andre ting. Det har vært spennende tider, med flott avslutning med jubileums-gudstjeneste med besøk av bl.a. prost, biskop og ordfører.

Vi hadde håpet at vi kunne innvie det nye orgelet på gudstjenesten, men det var ikke ferdig til tiden. Vi hadde håpet at vi kunne ha kirkekaffen i et telt utenfor kirken, men det øsregnet hele natta og værmeldingen lød på mer regn, så det kunne ikke la seg gjøre. Jeg husker, at når jeg kjørte til Sannidal denne søndagen var jeg litt irritert på Gud. Han som kan stilne stormen, kunne han ikke holde regnet tilbake i et par timer.

Men denne dagen ble jo mye bedre enn jeg hadde håpet. Vi hadde så fantastisk musikk, med «Kvart på fem» og en duo med to dyktige organister. Det var så fint med kirkekaffen på bedehuset. Folk kunne sette seg ned med kaffekoppen og bløtkaka, det tror jeg mange satte pris på.

Slik kan det være, vi tror selv at vi vet best, men Jesus vår Herre han formår å gjøre langt utover det vi tør å håpe på.

Men nå er denne sommeren på hell og sakte og sikkert går vi mot mørkere tider, mørket får mer og mer plass og dagene blir kortere. Høsten er kommet.

Høsten har fått et ufortjent dårlig rykte på seg. Kanskje fordi vi tenker

mer på det som ligger bak. Vi har vanskelig for å slippe det som var, i stedet for å se mot det som kommer.

Det er på denne tid vi høster, frukten står klar til å bli plukket, kornet skal høstes og masse av nye fine grønnsaker er klar til middagsbordet.

Høsten er en forberedelses tid. Høsten er en tid for å arbeide, hvis ikke høsten blir samlet i hus, da overlever vi ikke vinteren.

Da Jesus hadde kalt sine disipler sa han til dem: *«Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans....»* (Luk 10,2)

Jesus advarer disiplene og sier til dem, at han sender dem ut som lam blant ulver, det høres ikke bra ut. Dette er ikke noen lett oppgave, men de skulle også utføre mange mirakler og oppleve mange undre på veien. De skulle nå gå mot nye tider, for dem var det tid for å forberede seg på det som skulle komme. Jesus forteller dem gang på gang, at hans time her på jorden var ved å ta sin slutt. Han skulle lide mye og dø. Men disiplene likte ikke denne uttalelsen fra Jesus. De var så glade for å ha ham hos seg.

Det er tid for å nyte sommeren og det er tid for å arbeide, det er tid for å glede seg over at et barn skal komme til verden og det er tid for å føde dette barnet. Men et barn blir ikke født uten smerte.

Vi blir født inn i Guds rike og en fødsel er alltid veldig smertefull. Jesus kaller oss til å være som lam blant ulver, han advarer sine disipler imot å ta for lang tid, for dette haster. Vi skal være villige til å gi Gud plass i våre hjerter og gi Ham lov til å bruke oss som arbeidere på marken som står klar og Jesus sier til oss: *«Dere sier: Ennå er det fire måneder til innhøstingen. Men jeg sier dere: Løft blikket og se på markene! De står alt hvite mot høst.»* (Joh 4,35)

Sannidal kirke har stått der i 250 år, folk har kommet til kirken med alle sine bekymringer, gleder og sorger. De har blitt tatt til kirken for å bli døpt, de er blitt konfirmert, de har giftet seg og til sist har de blitt båret ut til sitt siste hvilested på kirkegården.

Jesus kaller oss også i dag til å komme til kirken, slik at når den blir 300 år, så blir det gamle vakre bygget feiret igjen, da blir det forhåpentlig mange nye som står i kirken og holder fakkelen oppe for Jesus.

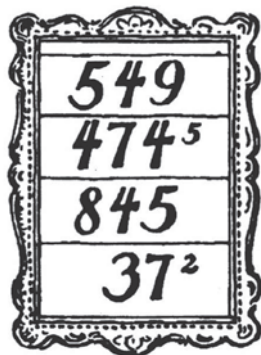
Det kan være at det ikke blir som vi har forventet, men vi kan være sikker på at det blir som Gud vil at det skal være.

Sigríð Thordardóttir

Min Salme

Når jeg hører om hvordan Trygve Bjerkheim ble inspirert til å skrive denne sangen etter Signe Edlands død, gjør det et sterkt inntrykk på meg. Han fikk sitte ved Signes dødsleie og hørte moren si: «Signe, Jesus dreg båten i land.»

Bjerkheim måtte dra videre neste dag. Ordene fulgte ham og mens han satt i en solbakke i Kviteseid og ventet på bussen til Nissedal formet de seg i poesi.

Olav Bråtane

Han tek ikkje glansen av livet

*Han tek ikkje glansen av livet, den Frelsar som kallar på deg.
Fyrst då kan for alvor du leva når han får deg fylgja på veg*

*Du høyrer dei dårande røyster som lovar deg gullglim og glans,
men ingen legg lys over vegen som Jesus og kjærleiken hans.*

*Han hjelper i brattaste bakkar og stør deg når vegen vert smal.
Han signar dei sollyse sletter og lyser i dødsskuggens dal.*

*Han fører deg frelst over fjorden, heilt fram til den himmelske strand.
Når døden sin brotsjø du møter, vil Jesus dra båten i land.*

*Han tek ikkje glansen av livet, han gyller din morgon og kveld
og opnar ei dør til dei salar der øveleg høgtid du held.*

NORSK SALMEBOK 2013 NR. 355

T: TRYGVE BJERKRHEIM 1950

M: KORAL HJÅ ANDERS ARREBO 1627, OMFORMA I SVENSK FOLKESONG

SANNIDAL KIRKE FORTELLER fra jubileumsgudstjenesten

Jeg – Sannidal kirke – har i lang tid gledet meg til at både menighet, biskop og høye og lave ville markere min lenge omtalte bursdag.

Jeg har som kjent lenge fått lov å slippe til og fortelle her i bladet, men jeg kunne ikke slippe tanken på å få si noe under selve bursdagsfeiringa. Og hun som er nestleder i menighetsrådet slapp meg gjerne til. Det takker jeg for! Og for dere som ikke var der denne dagen; her er min hilsen:

Å. Så fin denne dagen er! Så fint at dere ville komme og hilse på meg på denne dagen min!

Velkommen til meg! Gamle dama! Altså – jeg er 250 år – og det er ikke så gammelt. Det fins eldre kirker enn meg!

Når man har blitt 250 år så har man kommet i reparasjonsalderen. Bare vent til dere blir 250 år. Utvendig og innvendig har jeg blitt fiksa på. Sakristi er pusset opp, kirkeskipet, altertavla, brannsikringsanlegg, nye varmeovner, automatisk klokke-ringning. Klimaskallet mitt – det er på en måte ytterklærne mine – er gjennomgått og sikret, jeg har mistet en pipe som ikke kunne brukes. Og det er ikke slutt med

det – jeg hører orgeltoner hver eneste dag nå! Orgelet intonerer, heter det visst. Det skal bli så fint å høre når alt er klart. Jeg vet organist Robert også gleder seg!

I dag er jeg stolt! Jeg er stolt av å være en fin, hvit, lysende dame i Sannidal. Og – jeg tror også at sannidøler er stolte over og glade i kirka si. Jeg er her – vil være her – for alle.

Det ble en så fin dag. Jeg har neppe vært mer høyreist noen gang.

Gudstjenesten ble innledet med musikk og en flott prosesjon. Det ble jo ikke innvielse av det nye orgelet, men det manglet ikke på vakker musikk likevel! De fine menneskene i kammerkvartetten KvARTpå4 - eller var det 5? - skuffet ikke. Heller ikke de to organistene Robert og Robert. (Carding og Czyz – redaksjonens anm.)

>>

Selveste biskopen hadde prekenen. Han var veldig flink, synes jeg. Tenk at han sa: *Sannidal hadde aldri vært det samme uten dette kirkebygget!* Han sa mye mer også, da. Som det at vi alle skulle være glade i hverandre og gjøre gode ting for hverandre. Det gjelder vel for både mennesker og kirkebygg. Han brukte nok noen andre ord, men jeg tror dere skjønner hva jeg mener.

Mange mennesker hadde kommet for å si pene ting. Selvste ordføreren var her også. Han er jo fra bygda, og fortalte at han var døpt i den gamle døpefonten som står her. Det visste jeg jo Han hadde med et flott fat i gave, laget av en Kragerøkunstner. Vi her oppe har jo også tidligere tatt imot ting fra Kragerø. Sist gang det skjedde var i 1870, da vi fikk altertavla fra den gamle Christi kirke.

Jeg tror at fatet passer fint i våpenhuset, sammen med de gamle skattene som er der.

Og så var det et hyggelig gjensyn og

gjenhør med en prestedatter som kom hit til bygda i 1971. Tone Kvellestad Bråthen har jeg sett mye til. Nå er hun leder i Helle menighetsråd, og hun takket for den fine barndomstida som Hellekirken hadde hatt som en del av Sannidal sokn. Som tenåring ville den frigjøre seg, og den står i dag støtt i eget sokn. Jeg for min del ønsker kirken på Helle alt godt, bare 222 år igjen før den når den alder jeg har i dag.

Tone kunne også fortelle om bispevisitas nesten med det samme de hadde kommet hit (Arne Kvellestad var sokneprest i Sannidal fra 1971, red. anm.), og at hun hadde fått 10 kroner av biskopen siden hennes egen 10-årsdag kom helt i skyggen av visitasgudstjenesten.

Speiderlederen i Sannidal, Eva Pietschmann, takket for godt samarbeid. Takk, i like måte, ville jeg sagt. Det var fint å se en av speiderne lede an i prosessjonen denne dagen. Og både Marte og flere andre speidere tro til når 120

mennesker skulle få seg kaffe og kake etter gudstjenesten.

Ja, jeg var stolt og høyreist denne dagen. Samtidig lurte stadig tårene i gluggekroken, og det var flere grunner til det.

Jeg var så fint pyntet denne dagen, og er veldig takknemlig for de som sørget for det. På et bord i våpenhuset hadde en av «blomsterpikene» - Beatriz Lindheim - laget en utstilling som illustrerte lignelsen om de 5 kloke og de 5 uforstandige jomfruen. Jeg tror det er det fineste jeg har sett noen gang. (Se bilde på siste side.)

Og så lar jeg meg bevege av vakker musikk og gode ord. Heldigvis ikke bokstavelig talt, men det var disse tårene da.

Stavkirkeportalene som står i våpenhuset ble nevnt flere ganger denne dagen. Det er overveldende å tenke over dette som tidligere sokneprest og prost Torkell Tande engang sa: «Når

Foto: Roar Thorsen, KV

dere går inn i kirken skal dere huske på at mellom disse plankene (stavkirkeportalene, red. anm.) har sannidølene gått i 800 år.»

Takk til alle for en fin bursdagsfeiring!

Jeg står her fremdeles. Midt i sannidølers verden.

Hilsen Sannidal kirke – med litt hjelp fra Kari Lien og Kari Skarvang.

Skråblikk

Under hilsningsdelen etter jubileumsgudstjenesten hilste rektor på Sannidal barneskole, Stig Bråtane Lemvik, fra skolene i Sannidal. Han kunne bl.a fortelle at da han gikk på skolen måtte han pugge salmen «Med Jesus vil eg

fara». Og de frammøtte fikk høre at han fremdeles kunne den utenat.

Nils Jul Lindheim i redaksjonskomiteen (og jubileumskomiteen) forteller at han også måtte pugge denne salmen. Han var (er) litt ordblind og trodde den avsluttet med «å vandra i ansjos».

Jeg husker jeg syntes det var litt rart, forteller Nils Jul. Men det var jo så mye rart i denne kristendommen, så da var det vel greit med denne ansjosen også.

LITT MER HISTORIE.

Om ekteskap og skilsmisse

Jubileumsåret er ennå ikke ferdig. Sist skrev jeg om bar-nedåp. I dette nummer er det bryllup som står for tur.

På den tid da stavkirken ble reist var ikke kirkelig medvirkning påkrevet for å inngå et lovlig ekteskap. Ektepakten var mer et resultat av en avtale mellom kvinnens og mannens slekt. I slike avtaler inngikk avtaler om medgift og brudegaver.

Loven krevde ikke at kvinnen gav sitt samtykke selv om dette ser ut til å ha vært regelen.

Ekteskap kunne oppløses. Mannens rett til skilsmisse var mer ubetinget enn kvinnens. Han trengte ikke å angi noen grunn og kunne i henhold til Gulatingsloven bare uttale i vitners nærvær at han ville skilles.

En kvinne kunne nok også skilles på den måten at hun flyttet hjem til foreldrene. Men en skilsmisse som gav henne rett til å beholde mannens brudegave kunne hun bare få hvis mannen hadde slått henne i andres påsyn. Borgartingsloven gir også kvinnen samme rett til skilsmisse hvis ektemannen hadde en elskerinne i huset og ikke ville sende henne bort.

Utover på 1200 tallet begynte ekteskapet å bli sett på som et kirkelig sakrament og kirkelig vigsel påkrevet.

(Dette hadde nok også noe med de stadige arvestrider mellom “ekte” og “uekte barn”. Særlig de ulike kongssøner som hevdet arv til riket førte stadig til borgerkrig i landet, egen anmerkning).

Mannens ubetingede rett til skilsmisse ble opphevet og kirken krevde kvinnens samtykke til ekteskapsinngåelse. Det ble også fastsatt regler som skulle hindre nære slektninger å gifte seg.

Nils Jul Lindheim

KILDE: ASCHEHOUGS NORGESHISTORIE, BIND 2.

Guro rid til kyrkje. Harald Kihle, litografi.

250 ÅR

SANNIDAL KIRKE

I 2022

JUBILEUMSPROGRAM

- Onsdag 20. april:** Historielagets årsmøte på Samfunnshuset. Opptak av Torkell Tande der han forteller fra Sannidal kirkes historie, bildeserie i tilknytning til de tema Tande berører.
- Torsdag 28. april:** Vårkonsert med Sannidal Soul Kids og Sannidal Soul Children i Sannidal kirke.
- Lørdag 30. april:** Tur til Norsk Folkemuseum på Bygdøy i Oslo.
- Torsdag 26. mai:** Vandring på gamle kirkestier – fra Lindheim til Sannidal kirke.
- Søndag 4. september:** Jubileumsgudstjeneste.

GJENSTÅENDE ARRANGEMENTER, ALLE I SANNIDAL KIRKE.

- Onsdag 12. oktober kl.18.30:** Ny sjanse til å høre og se Torkell Tandens foredrag med tilhørende bildeserie. Kjølebrønd blåsegruppe spiller.
- Onsdag 2. november kl. 18.30:** «Salmer i 250 år». Mecky Wohlenberg.
- 10. og 11. desember:** Karl Holte Aarø m.fl. har jubileumskonsert.

JUBILEUMSBOK

Jubileumsboka er til salgs på menighetskontoret i Sannidal og i Sannidal kirke.

Pris: Kr. 300. Ved kjøp av 2 eller flere bøker er prisen kr. 250 pr. bok.

Kystbokhandelen har også boka til salgs for kr. 300.

Kontakttelefon for henvendelser vedr. boka: 416 33056.

**SANNIDAL KIRKE OG
MENIGHET GJENNOM 850 ÅR**
«Av Guds nåde, til Guds ære»

Takk for gave!

Sannidal menighet mottok i vår en særdeles raus gave fra Inger Gundersen Ginsberg og William Ginsberg. Ekteparet som bor i New York, har hus på Helle og har en sterk knytning til Sannidal kirke gav menigheten ikke mindre enn kr. 100.000. Sannidal menighetsråd er dypt takknemlig for å bli tilgodesett og for mulighetene dette gir.

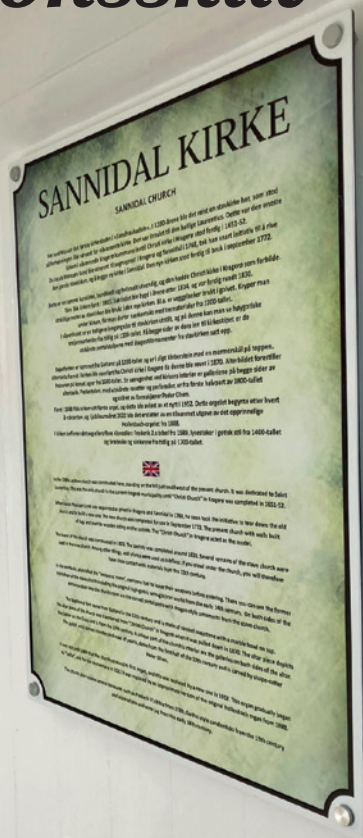
Mange vil huske at ekteparet Ginsberg i 1999 gav en million kroner til forskjønnelse og opprustning av Sannidal kirke og kirkegård.

Nye informasjonsskilt

Tanken om å lage informasjonsskilt ved Sannidal kirke har vært en tanke ganske lenge. Da 250-årsjubileet nærmet seg tok jubileumskomiteen opp tanken og fikk omsatt den til håndfaste og synlige resultater. Så nå står det skilt om kirken i stettet, og skilt både på Kirkestua og Stallane.

Skiltene er laget hos Jobbprofilering og er i samme utførelse som skiltene på Bygdetunet og Mo skole. Ragnar Grønåsen og Ole Tommy Nyland har jobbet med tekstene, og Melissa Kalseth har vært behjelpelig med den engelske oversettelsen.

Om ryktet sier at snart kommer det skilt på veggen på Mo bedehus også...

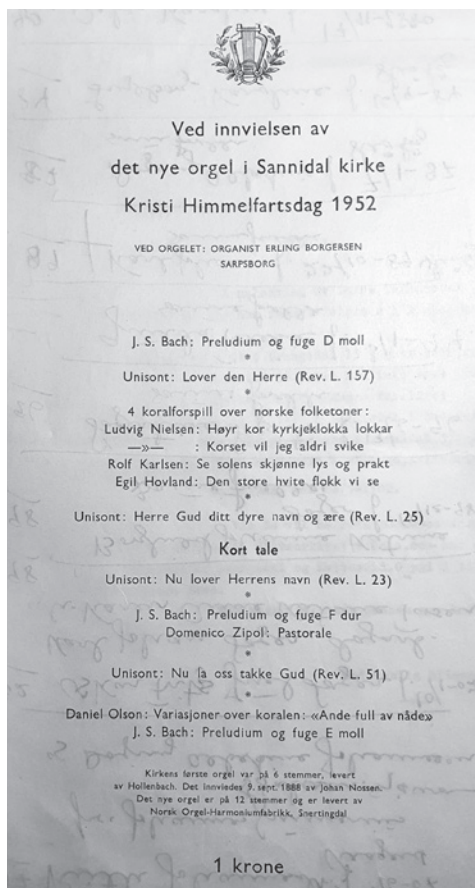

Litt om orgel

Det nye Hollenbachorgelet skulle etter planen innvies ved jubileumsgudstjenesten. Dessverre ble det ikke klart, så nå planlegges det for markering første søndag i advent, den 27. november -22.

Det gamle orgelet ble siste gang benyttet ved gudstjenesten den 3. juli i

år. Det var Atle Olav Ljåstad fra Kragørø som fikk æren av å «spille det ut». Dette orgelet ble innviet Kristi Himmelfartsdag i 1952. Artig å «komme over» programmet fra den gang. Det lå i arkivet på Bygdetunet og det ser ut til at Torkell Tande har brukt baksiden som notatblokk!

Ei skikkelig modig dame (del 4)

(Resyme)

Gladys Aylward, den unge engelske kvinnen som senere skulle bli kalt «AI WAH DEH», den rettskafne på kinesisk, og som var fast besluttet på å reise til Kina som misjonær, var endelig ankommet Kina. Hun var invitert til en misjonsstasjon i Kina av den gamle misjonæren fru Lawson. Den gamle misjonæren var nå gått bort og Gladys var ansvarlig for misjonsstasjonen. Lite visste hun om alle de farer og utfordringer livet de neste årene skulle bringe med seg og at det skulle gå hele 20 år før hun igjen fikk se hjemlige trakter i England.

Mandarinens fotinspektør og misjonær.

Gladys var tidligere utnevnt til Mandarinens offisielle fotinspektør, en oppgave som hadde som formål å få avsluttet skikken med å binde små pikebarns føtter sammen. En tradisjon som kunne gi en svært smertefull tilstand i føttene - både i oppvekst og i voksen alder. Denne oppgaven førte Gladys ut til store områder og mengder av små landsbyer og tettsteder fikk besøk av fotinspektøren. Da delte hun ivrig også evangeliet om Gud, himmelens og jordens skaper - og hans sønn Jesus Kristus.

Da Gladys ble pålagt av Mandarinen å påta seg denne oppgaven hadde hun nemlig gjort det klart at hun kom til å forkynne evangeliet overalt hvor hun kom. Det hadde Mandarinen akseptert så lenge hun utførte sine plikter som fotinspektør. Det var med andre ord en ordning som fungerte utmerket for begge.

Opprør i fengselet.

En dag fikk Gladys plutselig en innkalling til det lokale fengselet pga et voldsomt opprør der.

Da hun ankom, møtte hun fengselsdirektøren samt noen fengselsbetjenter og direktøren var veldig lettet over at hun var ankommet. Selv om Gladys ennå ikke skjønnte hvorfor hun var tilkalt.

- Vi er så glad de kom, sa han, det er opprør i fengslet og fangene dreper hverandre, la han til.
 - Og fangene er mordere, voldtektsmenn, banditter og tyver, sa direktøren med skjelvende stemme.
 - Det var beklagelig, sa Gladys, men hva har jeg med det å gjøre?
 - De må gå inn og få slutt på voldsomhetene!, svarte direktøren resolutt. De sier jo at de har kommet til oss fordi de har den levende Gud i dem, og dette preker de over alt. Hvis de virkelig sier sannheten, hvis deres gud virkelig beskytter dem, kan de stanse opprøret.
- Gladys var lamslått. Dette var en fortvilet utfordring. Men direktøren hadde rett og det var det hun hadde forkynt. «Jeg er nødt til å prøve, Gud gi meg krefter», sa Gladys til seg selv.

Hun ble ført gjennom en lang mørk gang og døren ble låst bak henne. Syntet som møtte henne da hun kom ut i fangegården var fryktelig. Hun gikk nølende frem og ble stående stiv av skrekk.

Plassen var knapt 20 meter i firkant og en nådeløs kamp på liv og død var i full gang der inne.

En mann lå rett foran henne med et stort hull i hodet. Det var blod over alt.

Gladys Aylward.

Mange av fangene stod og så på en mann som svingte en blodig kjøttøks, samtidig som det foregikk kamper inne i mange av de små avlukkene.

Plutselig stod den gale mannen med kjøttøkse rett foran henne, og uten å tenke seg om tok hun to skritt mot ham.

– Gi meg den øksa! , sa hun rasende.

De andre fangene, 50 - 60 i tallet, ble stående som fjetret. Mannen så truende på henne, men plutselig gav han fra seg øksa og Gladys benyttet sjansen til å kommandere fangene på plass.

– Kom hit og still dere på rekke, kommanderte hun. Og fangene adlød.

Opprøret var avverget. Gladys benyttet samtidig muligheten til å ta opp med fangene under hvilke vilkår de sonet sine straffer. Hun hadde nemlig en mistanke om at soningsforholdene var sterkt medvirkende til opprøret. Konklusjonen var vel egentlig at forholdene var under enhver kritikk. Dette ble så Gladys og fengselsdirektøren enige om å gjøre noe med - og slik ble det.

Det var etter denne dramatiske hendelsen at fengselsdirektøren brukte, trolig for første gang , hennes kinesiske kallesnavn. Han sa : Takk Ai-Weh-deh ! (Den rettskafne)

Historien.

Resten av historien om Gladys , hun som ble kalt den rettskafne på kinesisk, omfatter en hel historie av pågangsmot og utfordringer. Men også store prøvelser og kamp for livet. Under den Japanske okkupasjonen reddet Gladys blant annet en stor mengde barn under dramatiske omstendigheter.

Da hun omsider kom hjem til England for første gang på 20 år, ble hun oppsøkt av den engelske forfatteren og journalisten Alan Burgess, som hadde fått vite om Gladys. Ut av samtalene med henne ble boken om hennes liv til. Boken ble en stor internasjonal suksess og senere til en minneverdig film med Ingrid Bergman i hovedrollen. («Vertshuset de åtte lykter»)

Senere fortsatte Gladys sitt arbeide på Formosa (Taiwan) helt til sin død i 1970 – 68 år gammel.

Dan Lyngmyr

FAKTA:

Navn: Gladys May Aylward

Født: 24. februar 1902 i England – død 3. januar i 1970 - på Taiwan.

Yrke: Misjonær i Kina mellom 1930 og 1949. Deretter bosatt i England for å pleie sin mor før hun døde. Misjonsen-gasjert i Hong Kong. Senere på Taiwan, fra 1958, hvor hun etablerte et barne-hjem og bodde til sin død.

Sivilstatus: Ugift - Bilde: Gladys i Kina

Kilder: Store Norske, Wikipedia, Sitater fra boken «Misjonæren»- («The small Woman») av Allan Burgess , oversatt til Norsk og utgitt som sammendrag av «Det beste» i 1972.

Konfirmanter i Sannidal kirke 30. april 1972

Sokneprest Arne Kvellestad.

Gunnar Kristoffer Naas
Jens Martin Hjelmark Johansen
Per Pharø Rasmussen
Geir Wingereid
Bjarne Sandland
Bjørn Bratland
Bjørn Halvorsen
Per Borgar Johnsen
Ole Bjørn Ausland
Steinar Johnsen
Knut Wåsjø
Sverre Baann
Nils Asbjørn Lien
Inger Gustavsen
Jorunn Gustavsen
Aud Lønnerød

Eva Lønnerød
Tove Ausland
Laila Lund
Berit Nilsen
Bente Johnsen
Kari Rønningen
Mona Pedersen
Turid Homleid
Aud Johanne Solberg
Inger Reidun Lindheim
Lise Berit Pedersen
Kirsten Heldal
Aud Solfrid Gunnarsen
Astrid Wåsjø
Ruth Aasen
Liv Hege Jensen

Konfirmanter i Sannidal kirke 2022

Foran fra venstre sitter: Maiken Mostad Pedersen, Mathea Herefoss Skaldebø og Lisa-Tomine Lindheim Wangen.

Sittende fra venstre: Hanne Holtane Tisjø, Eyla Serena Minde Edvardsen, sokneprest Sigrid Thordardottir, Eline Utnes Opsahl og Yette Fredriksen.

Bak fra venstre står: Simen-Thomas Gullberg, Sebastian Johansen Eckholdt, Oskar Brenna Nilsen, Gustav Hedberg Sjørdalen, Felix Brekka Bjørnsen, Håkon Moland Fuglestveit og Lars Oskar Moe.

FOTO: FOTOGRAF JAN HASSELEID

SMUK

– SannidalMenighetsUngdomsKlubb

Velkommen til Stig!

Vi er litt seint ute med å si velkommen til vår nye menighetsarbeider. Han har allerede vært i sving i trekvart år. Det er konfirmanter som nyter godt av Stig Bråtane Lemviks engasjement i menigheten.

Når dette skrives er Stig på konfirmantleir på Fjordglimt sammen med 19 konfirmanter fra Sannidal, 14 fra Helle og ledere fra SMUK. Og San-

nidalsprest Sigrid Thordardottir og Helleprest Harald Gulstad. Stig er en erfaren pedagog med mange år bak seg på skolene i Sannidal. Han trives med ungdommene og har mye positivt å si om dem.

Konfirmantåret startet for øvrig allerede den 30. august. Da var det samling i Sannidal kirke for både konfirmanter og foreldre, med informasjon, og «underholdning» ved trubadur Tore Thomassen.

samles hver fredag, som oftest på Mo bedehus.

2.september var de på Kragerø Action Park og kjørte gokart. Lars Børre Lofthaug tok de godt imot og var med de hele kvelden. Alle så ut til å trives godt med å kjøre!

Etterpå var det vafler, andakt og sosialt samvær. Og de har rom for enda flere ungdommer på fredagskveldene!

Anne Liv Baltzersen

Sannidal menighet og sokneprest Sigrid er glad for å ha Stig med i konfirmantarbeidet. Det er ikke bare

ord, men helt sant! Vi ønsker deg Guds velsignelse i arbeidet videre.

Kari Skarvang

Å våge å stå for troen

Det er ikke alltid like lett å ytre sine oppfatninger spesielt ikke når det dreier seg om saker eller forhold som kan være omstridt eller omdiskutert. Som f.eks troen på at Gud har skapt verden eller troen på Jesus Kristus – som vår frelser.

Sadrak, Mesak og Abed-Nego.

Sadrak, Mesak og Abed- Nego som er omtalt i profeten Daniels bok, var tre unge menn som ble bortført fra Jerusalem av kong Nebudkanesar til Babylon - sammen med han som senere skulle bli kalt profeten Daniel.

Daniel fikk velvilje og stor fremgang i det Babylonske samfunnet under kong Nebudkanesar. Hans venner fikk etter hvert også stor tillit og myndighet i landets styre og stell på Daniels anbefaling. Men dette skapte stor misunnelse.

Som en følge av dette la en rekke embedsmenn i statsadministrasjonen planer som kunne medføre livsfare for profeten Daniels venner.

Kong Nebukadnesar hadde nemlig laget en statue av gull, seksti alen høy og seks alen bred, og stilt den opp i Dura-dalen i provinsen Babel. Så sendte kong Nebukadnesar bud, og kalte sammen satrapene, guvernørene og stattholderne, rådgiverne, skattmessterne, dommerne, oppsynsmennene og alle provinsstyrerne.

Planen var at alle skulle bøye seg for statuen av gull – og tilbe denne.

Men, om noen ikke ville bøye seg for gudebildet, så skulle den eller de øyeblikkelig bli kastet i en ildovn for å dø.

Dagen for tilbedelsen var kommet, en stor mengde mennesker var ankommet, og hadde fått instruksjoner om at når musikken startet - da skulle alle bøye seg og tilbe statuen av gull. Og den store folkemengden bøyde seg.

Bortsett fra Sadrak, Mesak, og Abed-Nego. De ble stående.

Konspiratørene som hadde planlagt det hele kunne nå gni seg i hendene og tenkte trolig at de skulle bli kvitt alle tre.

Profeten Daniels venner som ikke hadde noe spesielt ønske om å være annet enn trofaste tjenere i kong Nebudkanesars tjeneste, og som så langt hadde hatt kongens fulle tillit - ville allikevel ikke bøye seg for avgudsbildet. Nå var kongen rasende, og da var straffen døden.

De skulle brennes levende – og ble kastet inn i en ovn som var varmet opp syv ganger mer vanlig. Ovnene var faktisk så varme at de som skulle kaste profeten Daniels venner i ovnen, selv omkom pga den voldsomme og intense heten.

Så ble Sadrak, Mesak og Abed-Nego kastet bakbundet og levende ned i ovnen. Og alle ventet på at de skulle dø.

Men til kongens store overraskelse så var det ingen tegn på at de tre mennene var skadet. Faktisk ikke i det hele tatt. Derimot kunne kongen til sin store overraskelse konstatere at de gikk om-

kring inne i ovnen og var sammen med ytterligere en person der inne.

Da ble Sadrak, Mesak og Abed-Nego straks hentet ut av ovnen. Helt uskadet og levende og kongen var sjokkert over underet som hadde skjedd og han lovpriste deres mot og gudstro.

Richard Wurmbrand.

(24.03.1909 – 17.02. 2001)

Han var en luthersk prest fra Romania. Etter kommunistens maktovertagelse i Romania etter andre verdenskrig fremholdt Wurmbrand at kommunisme ikke var forenlig med livet som kristen. Han opponerte offentlig mot den statlige ateismedoktrinen («Gud finnes ikke») og protestere mot myndighetenes behandling av kirken og de kristne.

Som en følge av dette ble han fengslet og torturert for sine ytringer.

Han satt i fengsel i 14 år til sammen, uten å miste troen eller sin overbevisning. Han satt blant annet tre år i isolat, i en celle som lå under bakken og hvor han ikke kunne høre noen lyder. I denne ensomheten, og for å bevare sitt sinn fra å bli gal, holdt han prekener for seg selv. På grunn av hans ekstraordinære hukommelse var Wurmbrand i stand til å huske mer enn 300 av disse talene og senere ble 100 av disse talene utgitt i bokform.

Ikke bare han, men også kona hans Sabrina ble fengslet og måtte lide for sin tros skyld. Etter langvarig internasjonalt press ble han takket være

Richard Wurmbrand. Bildet er hentet fra Churchofjesuschrist.org

Den norske Israelsmisjon og Hebrew Christian Alliance kjøpt fri for 50.000 norske kroner fra det kommunistiske regimet i hjemlandet Romania. Etter en kort tid i Europa, deriblant i Norge, bosatte ekteparet seg i USA.

Under både press trusler og tortur kunne de ha gitt opp mot den voldsomme overmakten, men de stod fast

på sin overbevisning. Etter at de fikk friheten tilbake brukte ekteparet resten av livet sitt med å jobbe for og rette oppmerksomhet mot forfulgte kristne verden over.

I Norge ble organisasjonen «Misjon bak jernteppet», som i dag heter Stefanusalliansen, startet etter oppfordring fra Wurmbrand. Han utga en rekke bøker, blant annet boken «Torturert for Kristus» (1967)

I vår hverdag.

Heldigvis er omstendighetene ikke så dramatiske som eksemplene foran, men også i vår hverdag kan troen være utfordrende å formidle og å stå for. Med en stadig sterkere samfunnsmessig sekularisering (dvs. avvisning av f. eks kristen tro) så er det blitt slik at gudstroen helst skal være ganske privat og tro får generelt liten oppmerksomhet i offentligheten.

Det er ikke alltid like enkelt å dele troen med andre og noen ganger kan det føles ubekvemt når vi befinner oss utenfor komfortsonen. De færreste ønsker selvsagt heller ikke å «dytte» på andre sin egen tro og livsanskuelse. Men troen kan selvsagt deles på mange måter.

Jesu egen oppfordring.

Veiviseren er å følge Jesu egen oppfordring; *nemlig å elske sin neste som oss selv.*

Da er noen av stikkordene bønn, penger, tid, kunnskap, krefter og ikke minst oppriktig interesse for andre menneskers ve og vel.

Ord er viktige og de rette ordene til rett tid kan være positivt livforvandlerende.

Men handlingene våre kan også vitne om vår tro. For noen ganger er det handlinger og ikke ord som skal til.

Derfor bør den som har penger til overs dele med den som ikke har. Både arbeidsledighet og sykdom kan skape krevende økonomiske forhold for mennesker, uansett hvor nøkternt den enkelte lever.

Den som har tid til overs bør dele sin tid med andre, blant annet fordi ensomhet er et tiltakende problem i samfunnet.

Den som har kunnskap som kan gjøre andres liv bedre bør dele av denne og den som har krefter til arbeid som andre ikke kan utføre, bør dele av sitt overskudd. For den det gjelder kan selv den minste tjeneste være til stor hjelp.

Det er dette som er å elske sin neste som oss selv. Slik Jesus oppfordret oss til. På denne måten blir vi også evangeliets bærere i hverdagen.

Den amerikanske forfatteren Mark Twain skrev at vennlighet er et språk som den døde kan høre og som den blinde kan se. Kanskje han også hadde lest Jesu oppfordring til oss mennesker.

Da vil vitnesbyrdet om troen på Jesus Kristus, håpet og det evige liv, hvile på et troverdig fundament.

Nemlig våre handlinger.

Dan Lyngmyr.

NB! Den helt presise og nøyaktige historien om Sadrak, Mesak og Abed-Nego finner du i Bibelen, i Profeten Daniels bok kapittel 3. Kilder Richard Wurmbrand – bla.a Store norske - Wikipedia.

Hobbyarbeid på onsdagsklubben.

Veldig tøft å få skyte med luftgevær.

Boller er nam!

ONSDAGSKLUBBEN

Onsdagsklubben samles på Mo be-
dehus annen hver onsdag kl. 17-19.
De begynner med en samling med sang
og andakt. Første gang nå i høst fikk de

høre om at Jesus vil være sammen med
alle, at han tenker på oss sjøl om vi ikke
tenker på han.

Etter samling er det hobbyarbeid.

De under fjerde klasse har
ulike aktiviteter rundt bor-
dene i salen. De fra fjerde
klasse og oppover samles
på loftet til snekring og
luftgeværskyting.

Og etter hobbyarbeid
smaker det godt med litt å
spise. På første samling var
det boller og saft. Og kaffe
til de som ville ha det, flere
foreldre og besteforeldre
som også er med.

Til slutt er det utlodning -
og det er også populært.

Så si gjerne ifra til noen
du kjenner om dette tilbu-
det. Alle fra 4 år og oppo-
ver er velkommen!

Anne Liv Baltzersen

Bibelfortelling på Onsdagsklubben.

BARNESIDA

GÅTER

Her kommer noen gåter. Svar står nederst på sida.

1. Hvilken måned har 28 dager?
2. Hvilket ord er stavet feil i alle ordbøker?
3. Hva kan være så stort som en elefant, men veier ingenting?
4. Faren til Odd har tre sønner: Ole, Dole og?
5. Hva kommer ned, men går aldri opp?
6. En man red inn til byen på tirsdag og overnattet på hotell. To netter senere red han hjem på tirsdag. Hvordan er det mulig?

VITSEHJØRNET:

"Jeg har alltid lyset på om natten på grunn av tyver," sa Josefine.

"Det er å sløse med strømmen," sa Oskar, "de har jo alltid med seg lommelykt."

Per ville helst være hjemme fra skolen sammen med den nye kattungen. Han ringer til skolen og lager stemmen sin mørk: - Per er syk idag, så det er nok best han blir hjemme.

Læreren svarer: - Å, så synd, hvem er det som ringer?

- Pappaen min.

To snegler holdt på å krysse en stille landevei. Plutselig roper den ene:

- Skynd deg! Løp! Det kommer en buss om to timer..

Hva sa elefanten som kræsja med et tre?

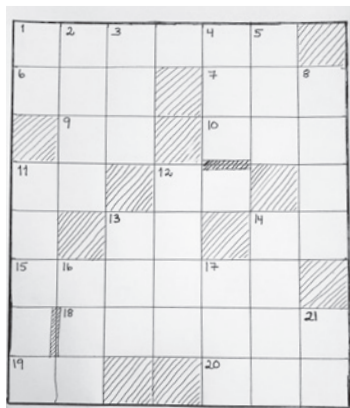
- Tre mot en er feigt.

Håper du har en fin høst. Det er så fint hvis en har noen å være sammen med. En annen plass i bladet er det bilder fra onsdagsklubben. Det eller andre aktiviteter kan være fint å få være med på. Men vi har en venn som bestandig ser oss sjøl om vi ikke ser han. Jesus kjenner oss og er glad i oss sånn som vi er.

Svar på gåtene: 1. Alle. 2. Ordet "feil". 3. Skyggen. 4. Odd. 5. Regnet. 6. Tirsdag er navnet på hesten hans.

KRYSSORD

Vannrett:

1. Måneden etter juli
6. Vreng
7. På toppen av huset
9. Å være
10. Etter sår
11. Gjør noe
12. Leve en plass
13. To like
14. Samme som 9
15. Et av stedene vi kan høre om Gud
18. Står ustøtt
19. Drikk
20. Reiste

Loddrett:

1. Ikke på...
2. Klokka
3. Leverer
4. Egen og bestemt
5. Griper noe
8. Vrimler
11. Jobben
12. Laga boller
13. Noe du får etter andre
14. På topp
16. Fryse
17. Har hatt
21. Bruke årer

TIL DEG SOM ER ELLER SKAL FYLLE 2 ÅR I 2022:

Du blir invitert til Sannidal kirke en ettermiddag i november (dato kommer vi tilbake til), for å spise litt, synge litt og få toårsboka!

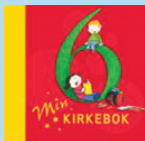
TIL DEG SOM ER ELLER SKAL FYLLE 4 ÅR I 2022:

Du blir invitert til familiegudstjeneste i Sannidal kirke søndag 30. oktober kl. 11. Der får du fireårsboka! Korene våre synger, og det blir kirkesaft mm etter gudstjenesten.

TIL DEG SOM ER ELLER SKAL FYLLE 5 ÅR I 2022:

Du er invitert til høsttakkefest i Sannidal kirke søndag 2. oktober kl. 11. Der får du en gave av Sannidal menighet. Korene våre – Sannidal Soul Kids og Sannidal Soul Children synger, og det blir kirkesaft og mere til etter gudstjenesten.

TIL DEG SOM ER ELLER SKAL FYLLE 6 ÅR I 2022:

Du blir invitert til familiegudstjeneste i Sannidal kirke søndag 30. oktober kl. 11. Der får du seksårsboka! Korene våre synger, og det blir kirkesaft mm etter gudstjenesten.

Dette skjer I SANNIDAL SOKN

SANNIDAL SOUL KIDS

Alder : 4-10 år
Torsdager i Sannidal kirke fra
kl. 17.30 – 18.30
Kontakt: Hildegunn Wangen -
tlf. 414 16 214

JUNTOS – SANNIDAL SOUL CHILDREN

Alder: Fra 5. klasse .
Øver hver torsdag i Sannidal kirke,
fra kl. 18.45 – 20.15
Kontakt: Hildegunn Wangen -
tlf. 414 16 214

SMUK – SANNIDALMENIGHETSUNG- DOMSKLUBB

Alder: Fra 8. klasse .
Klubbkvelder på Mo bedehus på fredager
Kontakt: Ragna Bråtane Lemvik –
tlf. 450 88 308

ONSDAGSKLUBBEN

Alder: Fra 4 år
Annenhver onsdag kl. 17.00 – 19.00
på Mo bedehus
Kontakt: Anne Vollebæk Lofthaug –
tlf. 905 67 537

MENIGHETSKORET LAUDATE

Onsdager fra kl. 19.00 i Kirkestua
Kontakt: Robert Czyz, tlf. 992 71 514

UFORMELLE SAMLINGER PÅ MO BE- DEHUS

En tirsdag i måneden – fra kl. 11.00
Kontakt: Anne Vollebæk Lofthaug –
tlf. 905 67 537
eller Sigrunn Bråtane – tlf. 35 99 20 45 -
906 18 757

MO BEDEHUS

Kontakt: Olav Bråtane – tlf. 975 93 260

KJØLEBRØND BEDEHUS

Kontakt: Kari Skarvang – tlf. 416 33 056

Se ellers utfyllende informasjon på www.sannidalkirke.no

HØSTQUIZ ?

1) Hva het apostelen som gikk på vannet?

2) Hvem var det som ledet Israelsfolket tørrskodd gjennom Rødehavet?

3) Hvilken av Jesu apostler var det som ble kalt tvileren?

4) Han dømte Jesus og het Pontius?

5) Hva het landshøvdingen i Syria da Josef og Maria skulle innskrives i manntall?

6) Stamfaren Isak hadde to sønner, hva het de?

7) Hva het dronningen som reddet jødefolket fra Hamans onde planer?

8) Var Kong Salomo Davids eldste sønn?

9) Var det 11 personer, med unge og gamle, i Noahs ark?

10) Består salme 121 av 122 vers?

Og så et par skikkelig vriene.

11) Hvor lang var Goliat?

12) Hvor gammel var Manasse da han ble konge og hvor lenge regjerte han i Jerusalem?

Dan Lyngmyr

Svar: 1. Peter • 2. Moses • 3. Thomas • 4. Pilatus • 5. Kviriinius • 6. Esau og Jacob • 7. Ester • 8. Nei (Amnon) • 9. Nei (8 Personer) • 10. Nei (8 Vers) • 11. Bibelen sier at Goliat var «seks alen og et fingerspenn høy». (1. Samuelsbok 17:4) På den tiden var én alen 44,5 cm og et fingerspenn 22,2 cm. Det blir til sammen omtrent 290 cm. I moderne tid er den nå avdødt amerikaneren Robert Pershing Wadlow kjent for å ha vært 272 cm. • 12. Han var 12 år da han ble konge og regjerte i 55 år i Jerusalem.

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå
– etablert 1960 –

*Verdighet ved
livets slutt*

www.bkd.no

Vakttелефон hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

TRAFO
arkitektur

www.trafoarkitektur.no

BARLAND
BYGG

Tlf. 94 89 76 09
post@barlandbygg.no
www.barlandbygg.no

**SPAREBANKEN
SØR**

SKAGERAK TREPLEIE

- Trepleie • Trefelling • Stubbefresing
- Vedlikehold av grøntanlegg
- Landskapspleie • Skogkultur

PEDER AARØ

Tlf. 90 76 15 76 KRAGERØ

www.skagerak-trepleie.no

Lars Dobbe: 906 58 905 • lars@vive.no

Vi arbeider med;

VENTILASJON, INNEKLIMA, VARME OG ENØK

Vi gir deg Kvalitet & Erfaring

SKILBREI BYGG A/S

90 73 26 34
ingemund.skilbrei@kebas.no

SKAGERRAK SPAREBANK

**LINKJENDAL
BILFORRETNING AS**

- Det komplette bilsenter -

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no

**Direktesalg
GRAVSTEINER**

Tlf. 35 99 04 04 • Fax 35 99 83 44

Salg nye og brukte biler • Reparasjon av lette og
tunge kjøretøy • Hydraulikkslanger • Valvoline
oljeprodukter • Batterier • Dekk • Rekvisita

Sannidal Auto as

Tlf. 35 99 07 34 • post@sannidalauto.no • www.sannidalauto.no

Terje Pedersen

Tlf: 901 36 115
terje.flisogmur@gmail.com

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • post@sannidal-bilv.no
Tlf. 35 98 65 00

VOLVO

Sjekk Punkt
SERVISERT

**DRANGEDAL
SPAREBANK**

www.drangedalsparebank.no

Slekters gang

DØPTE:

- 19.06.22 Tomine Haugom Bufjell
19.06.22 Tor Eikeland Lien
19.06.22 Isak Olaves Solend Haugholt
19.06.22 Kåre Matheus Da Silva-Aabø
21.08.22 Lilly Vatn Skarvang
21.08.22 Luna Barth Einertsen
21.08.22 Vilma Rogn Bjørnsvik

VIGDE:

- 09.07.22 Maria Wiik og Lars Eikehaug
23.07.22 Hanna Solemdal og
Kristian Herman Idsø
06.08.22 Marte Tisjø og Henrik Bråthen Teigen
10.09.22 Kathrine Nilsen og Magnus Knudsen

DØDE:

19.06.22	Inger Helena Tisjø	f. 1952
23.06.22	Sigurd Knudsen	f. 1937
21.07.22	Bjørnar Pedersen	f. 1948
27.07.22	Torgny Skarvang	f. 1924
27.07.22	Per Tyvand	f. 1937
29.07.22	Solbjørg Wastøl	f. 1956
09.08.22	Håvard Kilnes	f. 1976
13.08.22	Aud Bodil Brekka	f. 1937
01.09.22	Karen Haugom	f. 1935
03.09.22	Eivor Johanne Tande	f. 1933

Sannidal kirke og menighet på nett:

www.sannidalkirke.no

www.kragerokirkene.no

Følg oss også på Facebook.

**Vi er her.
Alltid**

22 40 00 40 • kirkens-sos.no

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:

Dan Lyngmyr, tlf. 980 36420
dan@getmail.no

Nils Jul Lindheim, tlf. 416 76366
lindheim@online.no

Anne Liv Baltzersen, tlf. 926 96543
baltzersen59@gmail.com

Kari Skarvang, tlf. 416 33056
kari.skarvang@hotmail.com

Kontonr. til menighetsbladet
2655 01 39617

Menighetskontor for Sannidal og Helle sokn

Kirkestua, Gamle Sørlandske 23,
3766 Sannidal. Telefon: 907 33 156
E-post: menighetskontor@kragerokirkene.no

Kontortid menighetssekretær:

Mandag og torsdag fra kl. 08.00 - 15.30
Telefon: 907 33 156
E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Sannidal sokn

Sokneprest: Sigrid Thordardottir.
Tlf. 457 87 278

Organist: Robert Czyz. Tlf. 992 71 514

Kirketjener/kirkegårdsarbeider:
Svein Jonny Blankenberg Larsen.
Tlf. 473 03 127.

Klokker og menighetssekretær:
Kari Skarvang. Tlf. 907 33 156 -
416 33 056.

Menighetsarbeider: Stig Bråtane Lemvik.
Tlf. 958 15 211.

Velkommen til gudstjeneste!

Sannidal sokn

OKTOBER

2. oktober: 17. s. i
treenighetstiden.

Sannidal kirke kl. 11.00

Høsttakkefest.

Ole Martin Sandland.

Dåp.

Konfirmantpresentasjon v/
Stig Bråtane Lemvik

Sannidal Soul Kids og

Sannidal Soul Children.

Offer til Prosjekt Etiopia/

Det Norske Misjonsselskap

16. oktober: 19. s. i
treenighetstiden

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste.

Sigrid Thordardottir.

Dåp. Gullkonfirmanter.

Offer til menighetsarbeidet

30. oktober: Bots- og
bønnedag

Sannidal kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste

Sigrid Thordardottir. Berit
Skilbrei.

Dåp. Utdeling av 4- og

6-årsbok.

Sannidal Soul Kids og

Sannidal Soul Children.

Offer til Prosjekt Senegal/

Normisjon

NOVEMBER

6. november: Allehelgensdag

Sannidal kirke kl.11.00

Allehelgensgudstjeneste.

Sigrid Thordardottir.

Offer til menighetsarbeidet

20. november: Kristi
kongedag/Domssøndagen

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste

Sigrid Thordardottir.

Offer til Norsk Luthersk

Misjonssamband

27. november: 1. søndag i
advent.

**Gudstjeneste i Sannidal
kirke med INNVIELSE AV**

NYTT ORGEL

For klokkeslett, se

hjemmeside/lokalavis.

DESEMBER

4. desember: 2. s. i advent

Sannidal kirke kl. 17.00

Julemusikk

Sigrid Thordardottir

Offer til menighetsarbeidet

Med forbehold om endringer.

